

Ι'. ΚΕΒΗΤΟΣ ΘΗΒΑΙΟΥ

Π Ι Ν Α Ξ.

Ο Κένης ἐκ Θηβῶν ἦν μαθητὴς ἐπιστῆθιος τοῦ Σωκράτους· ἔγραψε δὲ τρεῖς διαλόγους περὶ ἡθικῆς φιλοσοφίας, ἐξ ὧν δὲ εἰς ἐπεγράφετο ΠΙΝΑΞ. Ἀπὸ τοὺς χριτικοὺς ἀμφιβάλλεται ἂν δὲ ἐπόμενος διάλογος ἦναι γνήσιον τοῦ Κένητος ἔργον· οἱ πλεῖστοι δόμως τὸν παραδέχονται ὡς τοιούτον.

ΞΕΝΟΣ καὶ ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ΞΕΝ. ΤΙΤΧΑΝΟΜΕΝ περιπατοῦντες¹ ἐν τῷ τοῦ Κρόνου οἴρῳ, ἐν ᾧ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἀναθήματα² ἔθεωροῦμεν, ἀνέκειτο³ δὲ καὶ Πίναξ τις ἔμπροσθεν τοῦ νεώ, ἐν ᾧ ἦν γραφή τις ζένη⁴, καὶ μύθους ἔχουσα ἴδιους· οὓς οὐκ ἥδυνάμεθα συμβαλεῖν⁵, τίνες καὶ ποτὲ ἡσαν⁶. Οὔτε γάρ πόλις ἐδόκει ἡμῖν εἶναι τὸ γεγραμμένον, οὔτε στρατόπεδον· ἀλλὰ περίβολος ἦν, ἐν αὐτῷ ἔχων ἑτέρους περιβόλους δύο, τὸν μὲν μείζω, τὸν δὲ ἐλάττω. Ἡν δὲ καὶ πύλη ἐπὶ τοῦ πρώτου περιβόλου· πρὸς δὲ τῇ πύλῃ ὅχλος ἐδόκει ἡμῖν πολὺς ἐφιστάναι. Καὶ ἔνδον δὲ, ἐν τῷ περιβόλῳ, πλῆθος τι γυναικῶν ἐωρᾶτο. ἐπὶ δὲ τῇ εἰσόδῳ τοῦ πρώτου πυλῶνος καὶ περιβόλου γέρων τις ἔστως, ἔμφασιν ἐποίει⁷, ὡς προστάττων τι τῷ εἰσιόντι ὅχλῳ. Ἀπορούντων οὖν ἡμῶν περὶ τῆς μυθολογίας πρὸς ἀλλήλους πολὺν χρόνον, πρεσβύτης τις παρεστώς. — ΠΡ. Οὐδὲν δεινὸν πάσχετε⁸, ὦ Ξένοι, (ἔφη), ἀποροῦντες περὶ τῆς γραφῆς ταύτης· οὐδὲ γάρ τῶν ἐπιχωρίων πολλοὶ ἵσασι, τί ποτε αὗτη ἡ μυθολογία δύναιτο⁹. οὐδὲ γάρ ἐστι πολιτικὸν¹⁰ τὸ ἀνάθημα· ἀλλὰ ξένος τις πάλαι ποτὲ ἀφίκετο δεῦρο, ἀνήρ ἔμφρων, καὶ δεινὸς περὶ σοφίαν, λόγῳ τε καὶ ἔργῳ Πυθαγόρειόν τινα καὶ Παρμενίδειον¹¹ ἐζηλωκώς βίον, διό το, τε οἱρὸν τοῦτο, καὶ τὴν γραφὴν ἀνέθηκε τῷ Κρόνῳ. — ΞΕΝ. Πότερον¹² οὖν (ἔφην ἐγώ), καὶ αὐτὸν τὸν ἄνδρα γιγνώσκεις ἑωρακώς¹³; — ΠΡ. Καὶ¹⁴ ἔθαύμασά γε (ἔφη) αὐτὸν πολὺν χρόνον νεώτερος ὡν. Πολλὰ γάρ καὶ σπουδαῖα διελέγετο· καὶ περὶ ταύτης δὲ τῆς μυθολογίας πολλάκις αὐτοῦ ἡκηκόειν διεξιόντος¹⁵. — ΞΕΝ. Πρὸς Διὸς¹⁶ τοίνυν (ἔφην ἐγώ), εἰ μή τίς σοι μεγάλη ἀσχολία τυγχάνει οὕτω, διήγησαι ἡμῖν· πάνυ γάρ ἐπιθυμούμεν ἀκοῦσαι, τί ποτὲ ἐστὶν ὁ μῦθος.

1) Ἐτυχεις νὰ περιπατῶμεν. 2) Ἀφερώματα. 3) Ἡν ἀνατεθειμένος. 4) Παράδοξος.

5) Ἐννοῦσαι· 6) Τίνες ποτὲ, ὅποιοι ἔρα γε. 7) Ἐφαίνετο. 8) Δὲν πάσχετε τι παράδοξον, δὲν είναι παράδοξον ὅτι απορεῖτε. 9) Τί τάχα ἔνοει. 10) Ἐκ τῆς ἡμετέρας πόλεως, ἢ τινὸς τῶν πολιτῶν. 11) Κατὰ Πυθαγόραν ἡ Παρμενίδην. Ἡν δὲ ὁ Παρμενίδης φιλόσοφος ἐλεάτης, γράψεις, ἔμμέτρως διάφορα φιλοσοφικά συγγράμματα μὴ διασταθέντα. Ο Σωκράτης ἐπὶ νεότητός του τὸν ἐγνώσασε γέροντα. 12) Καὶ τί; Τί ἐκ τῶν δύο; τὸν γνωρίζεις ἢ ὅχι;

13) Τὸν εἰδεῖς καὶ τὸν γνωρίζεις; 14) Καὶ τὸν ἐγνώσασα καὶ τὸν ἔθαύμασα ἐπὶ πολὺν χρόνον. 15) Κ. §. 347, ἀ. 16) Πρὸς κάριν τοῦ Διός, μὲ τὸν Δία.